

همبستگی با معترضان در ایران

در پی قتل مهسا ژینا امینی جوان در ۱۶ سپتامبر به دست گشت ارشاد، سراسر ایران لبریز از خشم می شود. با اعلام خبر مرگ وی، در منطقه کردستان محل زندگی او و هم چنین در تهران و در بسیاری از دانشگاه های کشور، شاهد جنبش های اعتراضی هستیم.

در فردای روز قتل مهسا، سندیکای کارگران شرکت اتوبوسرانی واحد تهران و حومه در بیانیه ای اعلام می کند :
«سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه این جنایت آشکار و بیشرمانه را قویاً محکوم می کند و خواهان پیگرد، محاکمه علنی و مجازات کلیه مسببین به قتل رسیدن مهسا امینی می باشد.
آزادی ابراز وجود، انتخاب نوع پوشش، و حق تحصیل، اشتغال، طلاق و شرکت در فعالیت های اجتماعی حق کامل تمام مردم کشور اعم از زن و مرد و هر گروه اجتماعی دیگر می باشد.
نقض نظامند و خشونت آمیز حقوق زنان موجب گسترش نفرت عمومی از سرکوبگران شده است. باید به تبعیض ساختاری، نهادینه شده و مردسالارانه علیه دختران و زنان در کشور پایان داد.
جنبش کارگری و تشکلات مستقل کارگری مدافع قاطع برابری زن و مرد و مخالف تحمیل هر گونه حجاب اجباری و بی عدالتی و تبعیض علیه زنان و مردم تحت ستم در ایران است.»

دوشنبه ۱۹ سپتامبر در شهر زادگاه مهسا ژینا امینی، احزاب سیاسی کرد (ممنوع شده توسط رژیم) برای یک اعتصاب عمومی فراخوان دادند. از آن زمان تاکنون، جنبش های مختلفی در مناطق کردستان رخ داده است که به ویژه خواستار پایان دادن به تبعیضات علیه کردها و ایجاد خودمختاری احتمالی هستند. شعار : «ژین، ژیان، آزادی» (زن، زندگی، آزادی) برگرفته از جنبش زنان آزاد کرد، به طور گسترده در تظاهرات توسط همه سر داده می شود.
در سراسر کشور هر روز هزاران نفر برای اعتراض به خیابان ها می آیند.

زنان و مردان عمدتاً گشت ارشاد که زیر نظر وزیر کشور است را محکوم می کنند. گشت ارشاد پلیس ویژه ای است که مسئولیت اش نظارت بر اعمال حجاب اجباری زنان است. بر اساس گزارش سازمان عفو بین الملل :

«از مارس ۲۰۱۳ تا مارس ۲۰۱۴، بیش از ۹/۲ میلیون زن ایرانی به خاطر رعایت نکردن قوانین پوشش اسلامی از پلیس اخطار دریافت کردند و ۱۸۰۸۱ زن دیگر برای پیگرد قانونی به مقامات قضایی معرفی شده و مجازات شدند.»

این رویدادها ما را به یاد ۸ مارس ۱۹۷۹، روز جهانی زن، می اندازد، روزی که صدها هزار زن (و مرد) علیه اعلام حجاب اجباری، علیه سیر فقهقاری قوانین مدنی و هم چنین برای برابری بین زنان و مردان، دست به تظاهرات زدند.

تظاهرکنندگان با تخریب مجسمه ها، با پاره کردن تصاویر شخصیت های گذشته یا فعلی رژیم، به نمادهای جمهوری اسلامی که در سال ۱۹۷۹ تأسیس شد، حمله می کنند.

شعارهایی مانند: «مرگ بر جمهوری اسلامی»، «مرگ بر دیکتاتور»، «نه شاه و نه ولی فقیه» هر روزه سر داده می شوند.

تا ۲۶ سپتامبر، پلیس حداقل ۷۶ نفر را کشته است. کشته شدن حدیث نجفی با اصابت شش گلوله احساسات زیادی را برانگیخته است.

هزاران نفر بازداشت شده اند، برای مثال تا به امروز بیش از ۷۰۰ نفر تنها در یکی از استان های کردنشین در شمال کشور دستگیر شده اند. بسیاری از دستگیرشدگان پس از محاکمه های ناعادلانه، شکنجه شده و به حبس یا شلاق محکوم می شوند. بسیاری از خانواده های زندانیان برای آزادی بستگان خود در مقابل زندان ها تجمع کرده اند.

در مواجهه با محبوبیت این جنبش، دولت دسترسی به وسایل ارتباطی از طریق اینترنت را مسدود کرده است. در سراسر جهان بر تعداد تظاهرات در حمایت از این اعتراضات افزوده می شود.

ما سرکوب معترضان را به شدت محکوم می کنیم و از حکومت ایران می خواهیم که فوراً و بدون قید و شرط همه معترضان بازداشت شده و هم چنین مدافعان حقوق بشر، مبارزان سندیکاهای کارگری، فعالان دانشجویی، روزنامه نگاران و غیره را آزاد کند.

- به ویژه، ما حمایت می کنیم از :
- حق اساسی زنان در صاحب اختیار داشتن بدنشان،
 - لغو قانون حجاب اجباری و هم چنین کلیه قوانین مردسالارانه جاری.

پاریس، ۳ اکتبر ۲۰۲۲

کنفدراسیون دموکراتیک فرانسوی کار (س اف د ت)

کنفدراسیون عمومی کار (س ژ ت)

کنفدراسیون متحده سندیکایی (اف. اس. او)

اتحاد سندیکایی همبستگی (سولیدر)

اتحاد ملی سندیکاهای مستقل (او ان اس آ)